

Slipskiva, frimärken och en trisslott, tack!

Buss på Sverige 2013

När jag var tonåring fanns inte kläder för så långa kvinnor som mig. Om jag hittade byxor med rätt benlängd blev de per automatik en halvmeter för vida i midjan. Som om producenterna menade att ju längre man är desto tjockare blir man, så att säga per automatik.

Därför gick jag ofta till herrbutiker, då hade jag i alla fall en viss chans att klä mina 185 cm. Kanske inte helt kul för en växande tonåring som ville vara kvinnlig, men jag hade turen att bo i en storstad. Och det vet vi ju, att det är i storstaden man hittar det mesta, det udda, det nyskapande, det avvikande.

Eller?

Ja så har det varit, men numera råder det motsatta. Det är på de mindre orterna man hittar det annorlunda. Detta är förmodligen en logisk utveckling. Populära affärer blir stora kedjor och knoppar av sig runt om i landet.

Stora partier skickas ut i en jämn smet från söder till norr. Ena säsongen är kläderna svarta och grå och det är omöjligt att hitta cerise. Året därpå är designen smal och slimmad och ingen över tolv år kommer i kläderna.

Ibland är det förstås praktiskt. Som när jag i pausen mellan två tåg hittade en snygg tröja i Stockholm men dagen därpå fann rätt storlek i Kiruna. Men hur ofta händer det?

Emporia i Malmö invigdes förra året och är ett av Skandinavians största köpcentra. Det ska vara vackert har jag hört, men när jag tittar på listan över butiker så blir jag inte särskilt impad: H&M, Lindex, Cervera, Synoptik, Ur&Penn... och så vidare.

Jag bor mellan Ystad och Tomelilla och har ganska nära till Sjöbo och Simrishamn. Vi är många långa på Österlen och när jag flyttade hit hade Ystads butiker ett underbar urval av kläder för långa kvinnor. Men de stora butikskedjorna etablerar sig även i Ystad, och med ett centralt urval blir både sortiment och service sämre.

Tomelilla är ytligt sett en bonnahåla men här finns naturligt det som många städer försöker bygga sig till genom flashiga gallerier. Nästan alla affärer i Tomelilla ligger runt torget och och det handlar inte enbart om lyxartiklar. I ett enda svep får man alla sina ärenden gjorda: slipskiva, frimärken, hälsokost, vin, trisslott, klädfärg, elsladd, festkläder, ekologisk mat...

Utbudet i Tomelillas butiker håller hög kvalité och servicen är personlig. Detta har även storstadsvänner upptäckt och de ska alltid shoppa kläder och skor när de ändå är på Österlen.

Det handlar inte bara om att finna det annorlunda, det som ingen annan har, utan framför allt om att hitta det som passar just mig. Är man inte strömlinjeformad är det inte längre självklart att det är i storstaden man hittar det man behöver eller vill ha. På mindre orter är kundkretsen bredare, och butiksinnehavaren gör sitt eget sortimentsurval.

Egentligen är det märkligt att det har blivit så här. Jag tror att många av dem som projekterar köpcentren är personer som förespråkar individens valfrihet. Men med samma utbud i samma affärer i varje svensk stad blir valfriheten en chimär. Rent av en bluff.

Men se, den lätte går inte jag på. Och mitt senaste fynd vad gäller "köpcentra" är Sjöbo. Det hade inte ens jag kunnat tro.